

ZÁKLADNÍ ŠKOLA V PROSEČI U SKUTČE

ŠKOLNÍ ČASOPIS
PRO VŠECHNY

ŠOTEK

LEDEN 2016

Uvnitř najdete :

Slavíte Vánoce?

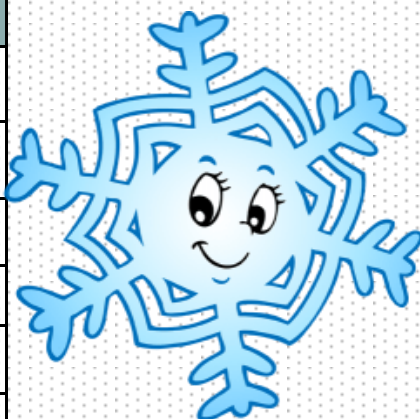
Skok vysoký

Jistě, pane ministře

Vtipy ze školních lavic

Ekologický projekt

Nenechte si ujít

Nepřehlédněte!

Jíme zdravě?

Beseda o holocaustu

Literární stránky

Sněhulákománie

Umíš abecedu?

Slečna Marplová

SLAVILI JSTE VÁNOCE?

Vánoční svátky bere většina z nás, tak jak jsou. Z části se jich obáváme, z části se na ně těšíme. Dokážeme si tedy vůbec představit, že by nebyly? Že bychom se neštvali nakupováním, nepekli tuny cukroví a nestresovali se tím, že nemáme perfektně naklízeno? V některých částech světa totiž lidé něco takového skutečně neprožívají.

Ač jsou Vánoce křesťanským svátkem s prvky pohanských zvyků, odvozených především z oslav slunovratu, v dnešní době je zvláště v České republice neslaví pouze rodiny křesťanské, které jimi oslavují příchod Ježíše Krista. Dá se říci, že je Vánocům věrná většina z nás, téměř všichni. Výjimkou jsou jistě vyznavači náboženství, které uznávají pouze část Bible zvanou Starý zákon či jsou nespokojeni se zvyky pohanskými, kterých se o vánočních svátcích vyskytuje nesčetně. Patří mezi ně mimo jiné i zdobení vánočního stromku, jmelí a nejoblíbenější činnost, což je věnování dárků. Mezi církve, které tyto svátky zásadně neslaví, patří Svědkové Jehovovi a Pravá církev Ježíšova – ta je právě jednou z církví, která neuznává Vánoce kvůli jejich neodepiratelnému spojení s pohany a oslavami Slunce. Také židé neuznávají vánoce, ale přibližně v jejich čase slaví chanuku, což je takzvaný Svátek světel slavící se na připomínku znovuzasvěcení chrámu v Jeruzalému a nemá tedy s křesťanskými svátky vůbec nic společného. Adventisté také Vánoce příliš neslaví, nemají ve zvyku se

obdarovávat dárečky a podobně, i když dětem jistě něco malého neodepřou. Důležitější je pro ně Advent, jak je patrné z jejich označení. Ač pro ně Vánoce nejsou to hlavní, scházejí se v tomto období často pohromadě. Vánoce jako takové neslaví například v Číně. Oficiálně zde tento svátek zkrátka neexistuje. 24. a 25. prosinec jsou dva úplně

obyčejné dny, kdy Číňané chodí do práce a do škol. Ti kdo vyznávají křesťanství, musí tyto své oslavy provádět neoficiálně a v tichosti domova nebo se mohou přestěhovat do Hongkongu či Macaa, ve kterých jsou vánoce díky jejich koloniální minulosti oficiálním svátkem. Zdá se však, že Vánoce v celé Číně zcela ignorují jen čínské úřady. Výlohy obchodů se stále častěji chlubí vánoční výzdobou. Stejně tak jako v Číně jsou na tom vánoční svátky v Tchaj-wanu. Avšak tam mají menšinová křesťané štěstí, že právě na 25. prosince spadá přijetí ústavy ostrovní Čínské republiky. A i když se i v tento den

chodí do práce, někteří z místních lidí Vánoce slaví pod jeho křídly. Neobvyklá situace panuje v Turecku, kde Vánoce samozřejmě nejsou zvykem, většina z Turků má ke křesťanství silně záporný vztah, avšak lidé tam milují dárky nadevše, a tak si již mnozí osvojili zvyk na Štědrý večer někoho obdarovat. Pokud se tedy chystáte strávit Vánoce právě tam,

jistě nezapomeňte na nějakou tu věc, kterou jim věnujete. Velmi zvláště slaví tyto svátky v Itálii. Mluvíme-li tedy o Itálii severní. (V té jižní se italské Vánoce příliš neliší od těch našich.) Nezasvěcenému by se totiž mohlo zdát, že zdejší obyvatelé vůbec žádné oslavy neuznávají. Neobjevíte zde žádnou vánoční výzdobu v ulicích, žádné napěčené cukroví, nikdo dvakrát neuklízí. Italové berou Vánoce zkrátka jinak než my. Užijí si při nich opravdový odpočinek, příjemně posedí a baví se. Pokud se vám zdá, že jsou pro vás již naše klasické Vánoce unavující, nebojte se je příště strávit někde v zahraničí.

Šimon Lustyk

BESEDA O HOLOCAUSTU

V příjemné atmosféře úterního dopoledne 26. ledna probíhala beseda žáků devátého ročníku s paní Miroslavou Gölblovou, která je lektorkou Mezinárodního křesťanského velvyslanectví v Jeruzalémě. Paní Miroslava žákům vysvětlila význam pojmů spojených s tematikou holocaustu, propojila historii se současnou situací ve světě a také se zaměřila na osudy Židů zde v Proseči. Celou dobu poutavě vyprávěla, odpovídala na dotazy žáků, zhlédli jsme bohatý obrazový materiál a poslechli si dobová svědectví. Tato beseda navazuje na loňský celoroční projekt „Jak to tenkrát vlastně bylo“ a na návštěvu koncentračního tábora v Osvětimi, které se naši žáci zúčastnili.

Původní koncentrační tábor Osvětim byl založen roku 1940 v nehostinném bažinatém místě nedaleko historického města Osvětim. Základem se pro něj stala polská jezdecká kasárna. Hlavním důvodem vzniku ještě nebylo masové vyhlazování, ale potřeba uvěznění velkého počtu Poláků. Kapacita tohoto tábora byla asi 15-20 tisíc vězňů.

V komplexu všech osvětimských táborů zemřelo minimálně 1,1 milionu lidí (960 tisíc židů, 70-75 tisíc Poláků, 21 tisíc Romů, 15 tisíc sovětských válečných zajatců, 10-15 tisíc příslušníků dalších národností - Čechů, Slováků, Němců, Rakušanů, Rusů, Ukrajinců, Bělorusů, Francouzů, Jugoslávců...). Jde o oficiální údaj, ty neoficiální odhady však mluví o daleko větším počtu obětí. Sám bývalý velitel osvětimského tábora Rudolf Höss při Norimberských procesech uvedl, že v osvětimských táborech (kam spadaly tři hlavní tábory poblíž Osvětimi a asi čtyřicítka menších i kilometry vzdálených) zemřely dokonce více než tři miliony lidí. Rudolf Höss byl odsouzen a pověšen v dubnu 1947, a to symbolicky naproti krematoriu v táboře Osvětim I. Většina bývalých osvětimských vězňů, kterých se tu vystřídal a válku přežilo skoro sedm tisíc, však potrestána nebyla...

Mgr. Alena Zvárová

H

O

L

O

C

A

U

S

T

POJEDEME DO DIVADLA

Ve čtvrtek 11. února pojedeme do Pardubic na další abonentní představení, tentokrát nás čeká titul „Jistě, pane ministře“.

A o čem tato hra bude, pro nás našly Ema Klesnilová a Lili Poslušná.

Dlouholetý opoziční politik James „Jim“ Hacker po volbách získává ministerstvo pro administrativní záležitosti a okamžitě se snaží zbavit se přebujelé administrativy a byrokracie. Jeho neúnavně intrikující tajemník Sir Humphrey Appleby se řídí krédem, že ani ministr – a už vůbec ne veřejnost – by nikdy neměli vědět víc, než je nezbytně nutné. Jenomže ani tak zkušený úředník jako je Sir Humphrey někdy nedokáže svého ministra, dychtivého představit se národu v tom nejlepší světlo, udržet na uzdě. Mnoho situací a charakterů bude českému divákovi připomínat naši současnou politickou scénu víc, než mu možná bude milé. Kultovní televizní komediální seriál z politického prostředí napsala dvojice anglických scenáristů Jonathan Lynn a Antony Jay, pro česká jeviště ho zdramatizovala Kristina Žantovská, přeložil Jan Klíma.

JÍME ZDRAVĚ???

I po Vánocích budeme pokračovat v našem „zdravém slabikáři“. Tentokrát jsme se zaměřili na pohanku, protože i ta je ve zdravém stravování velice oblíbená.

Pohanky jsou jednoleté a vytrvalé byliny. Mají bílé a růžové květy v hroznech a lichoklasech. Plodem je nažka. V českých zemích se začala pěstovat na přelomu 12. a 13. století, kdy sem byla přivezena z východu přes Rusko, a od 15. století se její užívání v kuchyni rozšířilo, zejména na Moravě. Pohanka je často užívanou surovinou ve zdravé výživě. Neobsahuje lepek, takže jako jedna z mála obilovin je vhodná pro osoby trpící celiakií. Je významným zdrojem rutinu, který léčí problémy s cévami, hemoroidy i křečovými žilami. Vhodná je také pro psychicky a fyzicky namáhané osoby. Posiluje imunitu a využívá se i při detoxikaci. Z pohledu makrobiotiky stahuje a vysušuje, proto se doporučuje konzumovat hlavně v zimě, kdy prohřívá organismus.

RÝŽOVO - POHANKOVÝ NÁKYP S JABLKY A VLAŠSKÝMI OŘECHY

200 g rýže dlouhozrnná bílá, 150 g pohankových krup NAŠE BIOFARMA, 8 jablek, 100 g třtinového cukru, 25 g vlašských ořechů, 2 vejce, 1/4 másla, 1/2 balíčku skořicového cukru, strouhanka na vysypání formy

Rýži a pohanku uvařte podle základního receptu a nechte vychladnout. Vejce, cukr a změkklé máslo vyšlehejte do pěny. Oloupaná jablka nastrouhejte na hrubém struhadle. Smíchejte rýži, pohanku a vyšlehaný krém. Zapékací misku vymažte máslem a vysypte strouhankou. Na dno dejte vrstvu rýžovo-pohankové směsi, na ni strouhaná jablka smíchaná se

skořicovým cukrem a ořechy a na závěr opět vrstvu rýže a pohanky. Pečte při 180 °C cca 45 minut.

Podávejte ozdobené zakysanou smetanou či bílým jogurtem.

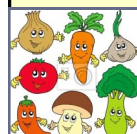
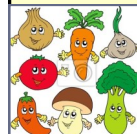
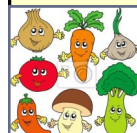
POHANKOVÉ RIZOTO

Pohankové kroupy properte ve studené vodě a nechte okapat. Vařte v osolené vodě v poměru 1.2 s kapkou oleje asi 2-3 minut, poté odstavte a nechte 30 minut dojít tzv.

„pod peřinou“. Na pánvi na oleji osmahneme najemno nasekanou cibuli, přidáme na proužky nakrájená prsíčka, osolíme, opeříme a orestujeme. Přisypeme zeleninu, podlijeme vodou a dusíme 5-10 minut. Na závěr promícháme s pohankou, přidáme prolisovaný česnek a podáváme se zeleninovým salátem.

Tentokrát pro nás uvařily Veronika Uhrová a Karolína Vávrová.

NOVÝ PROJEKT

S ekologickými projekty máme v naší škole už zkušenosti. Řadu akcí pořádáme již několik let a určitě nejsou jen prázdnými hesly. Proto pro nás nebude problém se zapojit do projektu „Žijme v čisté a zdravé Proseči“. Přehled akcí, na které se můžeme těšit, si můžete prohlédnout na letáku.

redakce

ŽIJME V ČISTÉ A ZDRAVÉ PROSEČI

Celoroční projekt ZŠ a MŠ Proseč a města Proseč

Celý rok:

Recyklohraní (sběr baterií a elektrozařízení, plnění zadaných úkolů)
třídění odpadů
stezka GEOCASHING

LEDEN - vyhlášení sběru hliníkového odpadu

ÚNOR

- Festival vědy a techniky pro děti a mládež v Pardubickém kraji
- manuál třídění odpadu

BŘEZEN

- Mezinárodní den vody
- Ekologie letem světem

DUBEN

- Zlatý list
- Den Země
- Uklidíme Česko
- vyhodnocení sběru hliníkového odpadu

KVĚTEN

- Týden lesů – lesní pedagogika
- sběr starého papíru
- památné stromy a významné krajinné prvky

ČERVEN

- Globální problémy lidstva
- Umíš si poradit?
- Ochrana člověka za mimořádných událostí

ŠKOLNÍ KOLO VE SKOKU VYSOKÉM

Ve středu 13. ledna 2016 proběhlo školní kolo ve skoku vysokém. Soutěž se z časových důvodů neuskutečnila v předvánočním čase, ale vše si závodníci vynahradili teď, v lednu.

Závodů se zúčastnilo 10 závodníků z 1. stupně a 23 závodníci z 2. stupně.

Mladší děti se teprve seznamují s touto atletickou disciplínou, někteří skákali vůbec poprvé, a tak jejich výkony jsme brali jako motivační prvek.

Nejlepší byl Filip Romportl z 5. třídy, který skočil 110 cm, a mezi děvčaty Lili Poslušná z 5. třídy s 100 cm.

Mezi žáky- dívkami 2.stupně zvítězila Ema Sodomková (8.A), která skočila solidních 125 cm před Terezou Fulíkovou (8.A) – 115 cm Terezou Volfovou (6.) – 110cm.

Mezi chlapci byl nejlepší Jakub Dostál (8.B) se 145 cm, na druhém místě skončil Filip Sejkora (8.B) s výkonem 135 cm a třetí byl Martin Štorek (9.) 135 cm.

Závod probíhal v přátelské atmosféře a všem se moc líbil.

Mgr. Jan Stodola

S

P

O

R

T

KDE SE VZAL SNĚHULÁK?

Stavění sněhuláků patří mezi poměrně staré tradice, nicméně kdy přesně lidé začali stavět skulptury ze sněhu, je však zcela neznámo. První písemné zmínky o sněhulácích lze nalézt už v 16. století, a to přímo u Shakespeara.

Sněhulák byl zpopularizován v průběhu 18. století. V roce 1770 se v jedné knížce pro děti vydané v Lipsku poprvé objevuje jeho název (*Schneemann*). Pravděpodobně nejstarší vyobrazení sněhuláka je na mědirytině Daniela Chodowieckého, kde je znázorněn jako personifikace zimy a třeskutého mrazu s hrozivým výrazem ve tváři a koštětem v ruce. V 19. století se pozvolna začal měnit přístup lidí k zimě, která již neznamenal jen čas strádání, a sněhulák se tak ve vyobrazeních tohoto ročního období objevuje výrazně častěji. V této době také získal vizáž

„normálního člověka“, svůj charakteristický tvar a přívětivý výraz. Stal se oblíbenou dětskou zábavou a motivem ilustrací pro děti. Zdá se, že obraz přátelského symbolu zimy ovlivnila koncem 19. století i rostoucí popularita vánočních pohlednic a novoročenek, na nichž byl často umístěn. Po roce 1900 se začal objevovat také jako figurka na vánočním stromečku a později začal být také využíván k reklamním a propagačním účelům. Sněhulák,

či jiné postavy z něj odvozené, se vyskytuje v různých oblastech kultury, jako např. ve filmech. Ve filmu *Jack Frost*, což je americký rodinný film z roku 1998 s Michaelem Keatonem v titulní roli – otec se rok po autonehodě, při níž zahynul, vrací ke svému synovi v podobě sněhuláka, aby stačil napravit jejich vztah dříve, než roztaje. U nás je populární především film *Snowboardáci* – podtitulem filmu je „*Mrtvej sněhulák, dobrý sněhulák*“. Největší sněhulák v Česku byl postaven ve dnech 2. – 5. března 2005 v Dlouhé Třebové. Měřil na výšku 8,52 m (s kloboukem pak 9,85 m), měl 1,8 m dlouhý nos a 16 m dlouhou šálu. Na jeho stavbě se podílelo 30 lidí za pomoci lehké a těžké mechanizace (bagr, autojeřáb), lešení, bednění a nástrojů jako sekera či motyka. Pravděpodobně největší sněhulák na světě – *Angus, King of the Mountain* (pojmenovaný na počest tehdejšího guvernéra státu Maine Anguse Kinga) – byl postaven v únoru 1999 z téměř 5700 m³ sněhu v americkém Bethelu (Maine), měřil přes 34,5 m, vážil přes 4000 tun a byl

zapsán do Guinnessovy knihy světových rekordů. Nový nejvyšší sněhulák světa – *Sněhulačka Olympia* – byla postavena v únoru 2008 obyvateli z amerického Bethelu (Maine), kteří tak překonali svůj dřívější rekord. Sněhulák měřil 37,21 m. Stavba trvala měsíc. Soustředné kruhy, které tvořily tělo, byly uplácené z 5890 tun sněhu, které zvedaly jeřáby až do výšky 35 metrů. Ruce tvořily dva devítimetrové smrky, řasy byly složeny ze šestnácti lyží, oči byly z obřích vánočních věnců, nos byl dlouhý 2,5 m a ústa tvořilo pět pneumatik. V Litvě říkají sněhulákům „bytosť bez mozku“. V ruštině se sněhulák řekne Снежная баба [Sněžnaja baba] – sněhová bába, ve francouzštině Bonhomme de neige – sněhový dobrák, v japonštině 雪だるま (Yuki Daruma) — Daruma ze sněhu, v polštině pak Bałwan, což je zároveň výraz pro „troubu“ (hloupou osobu). *redakce*

S

N

Ě

H

U

L

Á

K

SNĚHULÁKOMÁNIE

Ve školce se v lednu objevilo mnoho sněhuláků. K těm školkovým se postupně přidali sněhuláci z celého okolí. Rodiče s dětmi přinášeli veselé sněhuláčky, které si doma vyrobili.

Nakonec se na sněhuláky proměnily i děti ze školky, a tak tu byla pravá sněhuláková mánie.

A my za naši redakci musíme přiznat, že to sněhulákům a sněhuláčkám ve školce opravdu moc slušelo!

Takže sněhu zdar!

redakce

Víme, že stránka s vtipy bývá mezi našimi čtenáři velice oblíbená. Tak komu nebylo veselo při rozdávání vysvědčení, může se zasmát alespoň nad vtipy ze školních lavic. redakce

Ptá se otec na třídní schůzce:

"Je to pravda, že náš syn mívá originální nápady?"

"Ano," přisvědčuje učitel, "zejména v pravopise!"

"Proč sis dal do domácího sešitu mou fotografii?" diví se otec.

"Protože paní učitelka povídala, že by strašně ráda poznala toho chytráka, co mi pomáhá s úkoly."

Žáci zírají na mapu a nedávají pozor. "Co tam stále máte?" ptá se pedagožka. Hlásí se Jirka, "nedaleko od Trenčína sedí moucha."

Jirkovi se v žákovské knížce objeví poznámka : Váš syn nemá žádné znalosti. Otec připiše: Proto chodí do školy.

Ve škole vysvětluje paní učitelka dětem jaký je rozdíl mezi nehodou a neštěstím. Pepíček se přihlásí a řekne: "Když ztratím žákovskou knížku je to nehoda, když jí najde tatínek je to naštěstí."

Maminka: "Jak se Ti líbil první den ve škole?" Dcera: "Co, první? To tam budu muset jít znovu?"

Předškoláci jsou ti, kteří nechodí do školy, ale pouze před školu.

Víte, jaký je rozdíl mezi rohlíkem a školou?

Rohlík je potrava a škola je otrava.

Povídají si Sněhurka a ježibaba, kam jít na vysokou školu. Sněhurka: "Já půjdu na ekonomku, sice tam nebudu nejhezčí, ale budu tam nejchytřejší."

Ježibaba: "Já půjdu na matfyz. Sice tam nebudu nejchytřejší, ale budu tam nejhezčí!"

Ptá se učitel: "Pepíčku, čím bys chtěl být?" "Hracím automatem." "A proč?" "Protože nic nedělá, jen bere peníze."

Co musí vědět student?

Všechno!

Co musí vědět asistent?

Ve které knize je to, co musí vědět student.

Co musí vědět docent?

Kde je ta kniha.

Co musí vědět profesor?

Kde je docent.

Otec k synovi: "Dokážeš si představit, kolik mně stojí tvoje studium?"

Syn: "Ano, a proto se snažím učit co nejméně!"

Omylem spadne paní učitelka do pekla.

Celá bezradná chodí, bloumá, až najde nenápadný koutek, kam se uchýlí, v klidu sedí a mlčky pozoruje celé dění. V tom přijde na kontrolu sám Lucifer.

Když spatří paní učitelku, zděšeně se ptá: "Ženská, co vy tady děláte, vy patříte do nebe a tady je peklo!"

"To je peklo?" diví se paní učitelka, "a já myslela, že je velká přestávka!"

Student skládá zkoušky. Profesor se ptá:

"Co nejvíc způsobuje pocení u člověka?"

"Vaše otázky," odpovídá student.

"Pane učiteli, píše se po R vždy tvrdé Y?"

"Ne. Například ve slově 'trouba' se po R píše O!"

Mezi pubertáky: „Ty vado, to byl včera u nás šrumec, náš pes Gaston mi sežral vysvědčení!”

„A cos mu udělal?”

„Za odměnu řízky.”

Pepíček, celý bledý, přijde do lékárny: „Máte nějaké prášky proti bolesti?”

„A co tě bolí, chlapečku?”

„Ještě nic, ale tatínek si právě prohlíží moje vysvědčení!”

Povídá učitel žákovi při předávání vysvědčení:

"Raději jsem ti dopsal na zadní stranu vysvědčení i telefon na Linku bezpečí."

V

T

I

P

Y

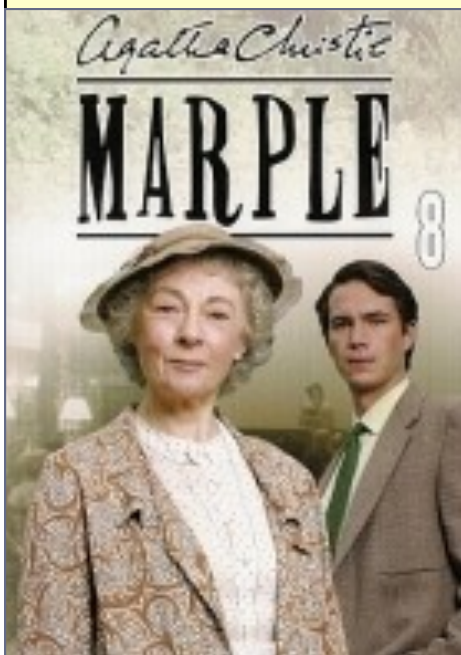
LITERÁRNÍ STRÁNKY

Tématem slohové práce v osmém ročníku je i popis literární postavy. Jeden obzvláště vydařený Vám přinášíme:

SLEČNA MARPLOVÁ

(Z KNIH A. CHRISTIE)

Nesouhlasím s lidmi, kteří tvrdí, že starší lidé patří do domova důchodců. Postava, o které chci vyprávět, určitě do domova důchodců nepatří. Není to sice mladá krásná blondýnka, právě naopak. Jane Marplová je drobná stará paní, která tiše plete v křesle u krbu a po nedělní mši rozebírá se svými kamarádkami „drby a klepy“ vesničky St. Mary Mead, kde žije. Právě proto, že hodně zná povahu a charaktery každého člověka ve vesnici, dokáže přiřadit každou situaci nebo člověka k situaci nebo člověku v její vesničce. To jí pomáhá řešit zapeklité detektivní případy selským rozumem. Její stvořitelkou je Agatha Christie, která vymyslela i známého a puntičkářského soukromého detektiva Hercula Poirota. A. Christie slečnu Marplovou popisuje jako drobnou a

nenápadnou stařenku s bílými, avšak hustými vlasy, většinou staženými do drdolu. Modré oči, (které mi barvou připomínají oči mé spolužačky Hany), ze kterých číší dobrota a laskavost, svědčí o někdejší kráse. Malý nosík lemují už trochu vrásčité tváře a pod nimi se rozprostírají malinké rtíčky, většinou v krásném úsměvu. Nikdy byste neřekli, že tato milá osůbka, kterou si představíte spíš s knihou pohádek a vnučaty, zažila a viděla víc dobrodružství a vyřešila víc vražd než průměrný policejní detektiv. Na rozdíl od Poirota je u zločinů čistě náhodou. Docela známá je kniha „Není kouře bez ohýnku“, kde napíše na papírek jméno a dá ho policii, aby našla důkazy vůči anonymovi. Na policii ji asi

nemají moc v lásce, protože se jim pořád míchá do vyšetřování. Jelikož je to stará a vážená dáma, nemůže jí inspektor do očí říci, aby nechala vyšetřování na něm. Naopak si ještě musí vyslechnout nějakou tu příhodu z venkova, nebo o jejím synovci Raymondovi. Její až laické uvažování má v sobě „punc“ geniality. K její nenápadnosti přispívá fakt, že (většinou v salónu u krbu) vytáhne jehlice a začne plést. Kdo by si všiml staré paní, co klidně plete a předstává ztělesnění anglické staromódnosti?

Zakončím to svým postřehem: Agatha Christie, stejně jako Sir Arthur Conan Doyle, byla geniální a vůbec bych se nedivila, kdyby jednu z vyřešených záhad nebo nevyřešených vražd měl na svědomí jeden z nich... (i když je nechci nijak očerňovat...)

Ema Sodomková, 8.A

Při rozvoji komunikativních dovedností dostali šest'áci těžký úkol, při vypravování využít celou abecedu:

Aleš sedí pořád u mobilu.

Bude u něj sedět, dokud mu ho paní učitelka nevezme.

Co si Aleš myslí o paní učitelce, nikdo neví.

Často při hodině dělá vylomeniny, dokud si toho někdo nevšimne.

Do školy chodí za tři minuty osm.

E-maily mu chodí od Jindřicha a Honzy.

Facebook patří mezi Alešovy koníčky.

Google je Alešův vyhledávač.

Honza si s Alešem povídá při hodině, i přestože s ním nesedí v lavici.

Chobotnice Aleš nemá vůbec rád.

Injekce ale nesnáší ze všeho nejvíc.

Jeho oblíbené barvy jsou oranžová a ještě více modrá.

Když přijde ráno do školy, je rozčuchaný.

Lva se Aleš bojí.

Michal je Alešův kamarád.

Na lavici má Aleš penál s lebkami.

Opisovat Aleš umí, hlavně když píšeme písemnou práci.

Po první hodině ve škole začíná dělat blbosti.

Raduje se, když dostane jedničku.

Říká vždycky „jupííí“

Sám si Aleš asi nikdy neporadí.

Šiška je Alešovo oblíbené slovo.

Thomase Brezinu zná Aleš z knížek.

Určitě od něho nějakou knížku četl.

Vyjmenovaná slova po M si už asi moc nepamatuje, protože ve slově Smích napsal tvrdé y.

Xylofon zná Aleš z hudební výchovy.

Yvetu Blanarovičovou Aleš vůbec nezná.

Zato ale zná zpěváka Karla Gotta.

Že jsem o něm napsala, Aleš vůbec neví...

NENECHTE SI UJÍT:

Zima v podání našich dětí

Odkazy:

mimibazar.cz

novinky.cz

www.google.com

www.i-creative.cz

<http://www.icej.cz/>

www.veskole.cz

ŠKOLNÍ
ČASOPIS ROKU 2015

KVALITNÍ ŠKOLNÍ ČASOPIS
ABECEDA, O. S., 2012